

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 marca 2025 r. w Izbie Karnej,
w sprawie o sygn. akt V KK 579/24,
wniosku z dnia 26 lutego 2025 r. adwokata B. T. – obrońcy skazanego M. P., który
wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 17 marca 2024 r., o wyłączenie SSN
Ryszarda Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o sygn. akt V
KK 579/24

postanowił:

**na podstawie art 41 § 1 k.p.k. wyłączyć SSN Ryszarda
Witkowskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o
sygn. akt V KK 579/24.**

UZASADNIENIE

W orzecznictwie Sądu Najwyższego akcentowana jest konieczność
zróżnicowania obiektywnej bezstronności sędziego i jego bezstronności w odbiorze
zewnętrznym, przy czym co do odbioru zewnętrznego z reguły odwołać się można
do oceny sytuacji dokonanej przez hipotetycznego, przeciętnie wykształconego,
logicznie myślącego członka społeczeństwa, który nie jest osobiście
zainteresowany wynikiem procesu. Wskazuje się, że instytucja wyłączenia
sędziego w równej mierze służy zapewnieniu realnej bezstronności sądu, jak i
umacnianiu autorytetu wymiaru sprawiedliwości przez usuwanie choćby pozorów

braku bezstronności (por. np. uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 lipca 2004 r., sygn. akt. SK 19/02, OTK ZU 2004, nr 7/A, poz. 67). Znaczenie społecznej oceny bezstronności sędziego, a także wynikająca z tego perspektywa interpretacji podstaw wyłączenia sędziego, skutkuje tym, iż o potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia nie może decydować jedynie zasadność *in casu* zarzutu będącego podstawą wniosku o wyłączenie, ale również ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą, w realiach sprawy, wystarczające okoliczności które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego (por. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2005 r., sygn. akt SK 53/04). SSN Ryszard Witkowski został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, co jest powodem wniosku o Jego wyłączenie, zaś orzekający w składzie sądu pierwszej instancji X. Y. na urząd sędziego Sądu Okręgowego w Łodzi i SSA X.1 Y.1 która była w składzie orzekającym Sądu Apelacyjnego w Łodzi, rozpoznającego sprawę M. P. w drugiej instancji, również zostali powołani na zajmowane aktualnie stanowiska sędziowskie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (por. Monitor Polski z dnia 3 grudnia 2021 r. poz. 1118 i Monitor Polski z dnia 26 lipca 2021 r., poz. 691). W realiach sprawy udział zatem SSN Ryszarda Witkowskiego w rozpoznaniu kasacji obrońcy skazanego M. P. złożonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 czerwca 2024 r., sygn. akt II AKa 49/24, w odbiorze zewnętrznym mógłby zostać odebrany jako postąpienie nie utrwalające obrazu sądu jako organu działającego w warunkach bezstronności. W literaturze podnosi się, że nie ma sprzeczności w zdaniu, cyt. „sędzia był stroną we własnej sprawie i wydał w niej bezstronny wyrok”. Nie da się wykluczyć, że w takim wypadku rozstrzygnięcie sędziego byłoby obiektywne, jednak samo orzekanie przezeń w takim układzie faktycznym, dla postronnego obserwatora, a także z punktu widzenia strony, naruszałoby zaufanie do wymiaru sprawiedliwości (por. Z. Łyda, Bezstronność arbitra a zakaz „zainteresowania w sprawie”, Państwo i Prawo 1996, nr 2, s. 51 – 54).

Kierując się tymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]